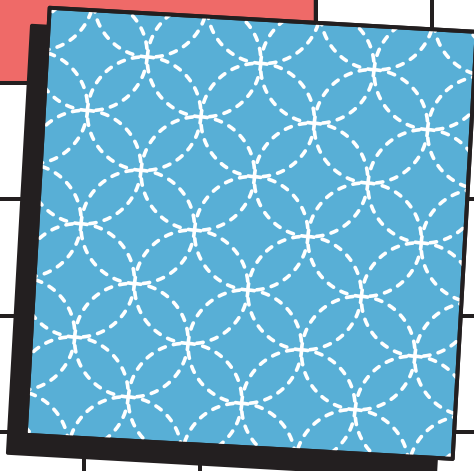
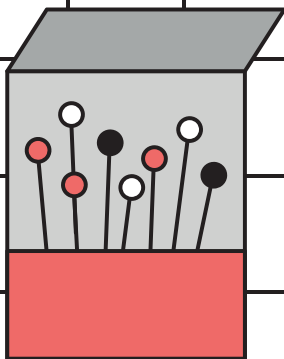

Cykl warsztatów hafciarskich

Haftujemy!

Hafty ze świata:
Japonia

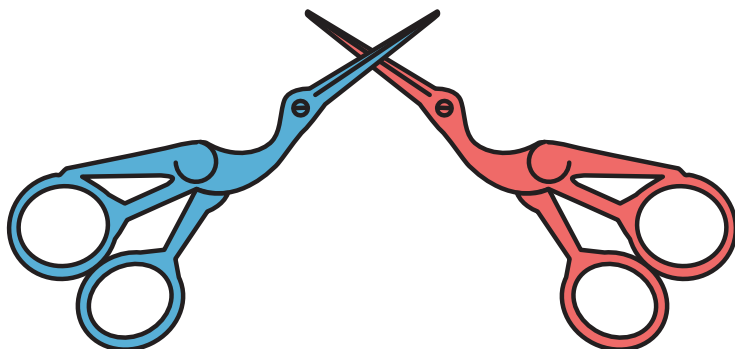

W najśmielszych snach nie podejrzewałam, że będę prowadziła nasze zajęcia w trybie korespondencyjnym. Pewnie wszyscy jesteście nieco znużeni gapieniem się w ekrany komputerów, więc liczę na to, że ta książeczka będzie dla Was wytchnieniem w tym trudnym czasie.

Wielokrotnie powtarzałam, że nic tak dobrze nie robi na smuteczki jak haft i herbatka. Technika sashiko, o której mowa w tej książeczce, to technika służąca nie tylko do zdobienia, ale i do łączenia ze sobą tkanin oraz do ich naprawiania. Będziemy zatem mieli szansę połączyć przyjemne z pożytecznym.

Bawcie się dobrze! Haftujcie!
Niech moc będzie z wami ♥

Olga Budzan

„Góra Fuji z Gotenyama na Tōkaidō w Shinagawa”, Katsushika Hokusai

Sashiko 刺し子

to słowo pochodzenia japońskiego, dosłownie znaczy „małe dźgnięcia”. Technika ta jest formą ozdobnego ściegu wzmacniającego, która powstała w epoce Edo (1603–1868). Przy pomocy techniki sashiko łątano, wzmacniano i przy okazji ocieplano zniszczone, przedarte lub przetarte tkaniny. Oprócz tego, że służył do reperacji ubrań, przy jego pomocy można było także stworzyć nowe ubrania z różnych resztek i nieprzetartych jeszcze fragmentów starej odzieży. Technika ta używana była także do celów czysto dekoracyjnych. Przeważnie do sashiko wykorzystuje się białe nici (na tle w kolorze indygo) lub rzadziej nici w kolorze czerwonym.

W epoce Meiji (1868–1912) sashiko spopularyzowało się na tyle, że stało się typowym „zimowym zajęciem” rolników mieszkających na północy kraju. Tu możemy dostrzec pewne podobieństwo między polskimi mieszkańcami wsi a Japończykami. Dawniej polscy rolnicy zimą, gdy pracy przy gospodarstwie było zdecydowanie mniej niż w pozostałych porach roku, również zajmowali się czynnościami związanymi z tkactwem, szyciem i reperowaniem. Sashiko opiera się głównie na symetrycznych wzorach geometrycznych wykonywanych przy pomocy specjalnej nici i igły sashiko. Igły używane tradycyjnie w technice sashiko to igły dłuższe od tradycyjnych, tak by dzięki nim móc pracować nieco szybciej. My nie będziemy szyli sobie nowego kimona z ubrań, z których wyrosły nasze dzieci i resztek tkanin, jakie ofiarowała nam sąsiadka, więc zwykła igła powinna nam wystarczyć. Co do nici, to w Japonii używało się tradycyjnie bawełnianej nici, nieco podobnej do kordonka.

Najpopularniejsze motywy używane w sashiko to fale, góry, bambus, podwójny cyprysowy płot, strzały, siedem skarbów, trawa pampasowa, zachodzące na siebie diamenty, połączone diamenty, błyskawice, połączone heksagony i kwiat persymony. Współczesne tkaniny sashiko nie ograniczają się jedynie do tradycyjnych barw (biel i indygo), ani do tradycyjnych włókien (bawełna).

Sashiko – fragment kimona, poł. XIX w., Japonia

Fragment tkaniny o różnorodnym wzorze kwiatowym z epoki Meiji

Współczesna tkanina sashiko, praca zbiorowa, 2012

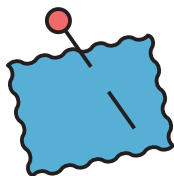
Kimono (przód/tył), druga poł. XIX w., Japonia

Technikalia

W zestawie macie podstawowe narzędzia niezbędne do pracy. Możecie oczywiście wykorzystać też bawełnianą torbę, żakiet albo spodnie. Do pracy wybrałam wam džins, ze względu na jego piękny kolor. Dzięki temu uzyskamy ten ekscytujący efekt kolorystyczny – połączenie bieli z indygo.

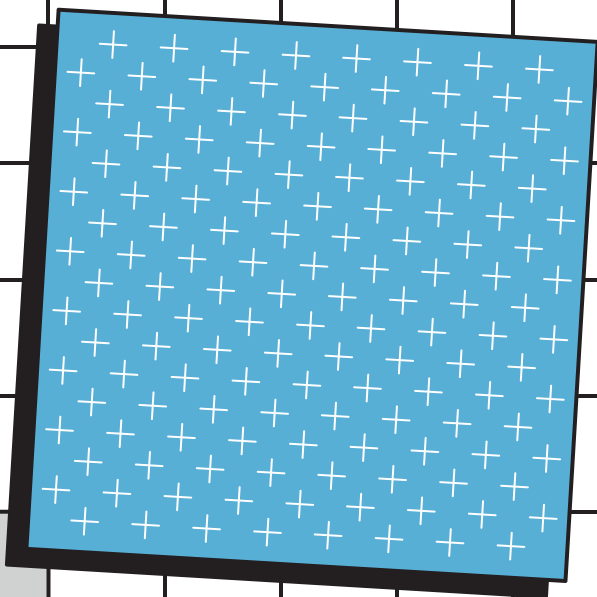
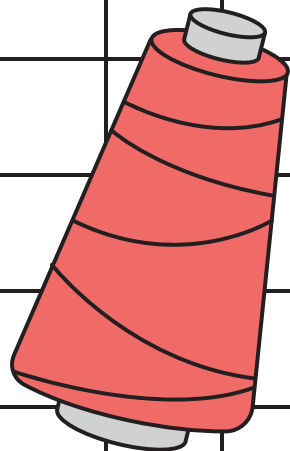
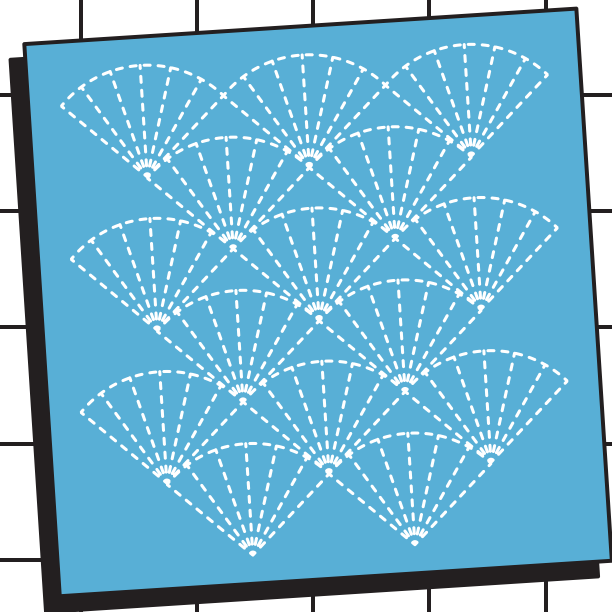
Na stronie: www.strefakultury.pl/haftujemy-szablony znajdziecie wzory do pobrania i wydrukowania. Możecie je nanieść na tkaninę dzięki kalce, którą macie w kopercie. Szanujcie tę kalkę, była pieruńsko droga!

Do pracy wykorzystamy najprostszy ścieg, jakim jest fastryga.

Chcesz wiedzieć więcej, zobaczyć współczesne hafty inspirowane japońską techniką?

Zobacz moją tablicę na pinterestcie:
<https://pl.pinterest.com/olgabudzan/sashiko/>

www.strefakultury.pl/Barbara

/barbarakultura

@barbarakultura

